

Szigeti veszedelem - Zrínyi szózata vitézeihez
(részlet)

24. Mindenfelől ránk néz az nagy keresztyénség,
Mi vitéz kezünkön van minden reménség;

Soha még mireánk nem jött rút szégyenség;
Azért rakva hírünkkel föld, tenger és ég.

25. Mostan megnevelnünk kell az mi hírünket.
Avagy tisztességgel végeznünk éltünket;
El nem rontja üdő cselekedetünket,
Valamíg világ lesz, és lát ember eget.

26. Az is minekünk nagy tisztességünkre van,
Hogy maga ellenségünk szultán Szulimán;
Kit mi ha meggyőzünk, mint reménségünk van,
Világbíró császárt meggyőztük az harcban.

27. Harcolnunk peniglen nem akármikéért
Kell, hanem keresztény szerelmes hazánkért,
Urunkért, feleségünkért, gyermekinkért,
Magunk tisztességéért és életünkért.

28. Előbb halva lássa pogány eb testünket,
Hogysem elveszessük megszámlált kéncsünket,

Hogysen ő pórázon hordozzon bennünket,
Szabadságunkkal együtt rontván hírünket.

34. Ez a hely s ez a vár légyen dicsőségünk,
Avagy madár gyomra mi koporsóhelyünk.
Mindenképpen emberek s vitézek legyünk,
Úgy marad meg örökkén az mi szép hírünk.

35. Fejem fennálltáig lészek én veletek,
Esküszem seregek élő Istenének!
Kívánom, hogy ti is így cselekedjetek,
Éles szablyát kézben tartván esküdjete!”